

ไทย : มิตรแท้หรือศัตรูของประเทศเพื่อนบ้าน (ชวลิต)

การบรรยายพิเศษ โดย พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ รอง นรม.และ รมว.ภท. ณ โรงแรมอิมพีเรียล คิวินส์ พาร์ค ห้อง Rainbow เมื่อ ๒ ก.ค.๔๕ (งานหลักสูตร MMM วปอ.)

วันนี้เป็นโอกาสที่ดีที่ท่านซึ่งเป็นผู้ใหญ่ของบ้านเมืองได้รับทราบปัญหาว่า ประเทศไทยจะเป็นมิตรแท้หรือศัตรูกับประเทศเพื่อนบ้าน ขอเริ่มด้วยสิ่งที่จะเป็นประโยชน์สำหรับการวิเคราะห์สถานการณ์ของบ้านเมืองในเรื่องของกิจการต่างประเทศในอนาคต เรื่องแรกสังคมไทยเป็นสังคมที่มีลักษณะนิสัย หรือมีลักษณะที่ชี้ได้ว่าเป็นคนไทยหรือสังคมไทยชัดเจนมาตั้งแต่อดีตกาลแล้ว และไม่มีเปลี่ยนแปลงในลักษณะ ๓ ประการ

ประการที่ ๑

คนไทยเป็นผู้ที่รู้จักประสานประโยชน์ ถ้าคนไทยมีความขัดแย้งกันจะหันหน้าเข้ามาหากัน คอยกันประสานประโยชน์ระหว่างกันเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมด้วยกัน การประสานประโยชน์นี้เป็นคุณสมบัติที่มีมานานแล้ว

ประการที่ ๒

ลักษณะนิสัยของคนไทยที่สำคัญมากคือว่า ไม่ใช่วิถีรุนแรง เป็นพวก Peace Line ไม่ใช่ Violent Line คือไม่ใช่วิถีรุนแรง มีอะไรก็จะใช้วิธีนั่งพูดคุยกัน จะเห็นว่าบ้านเมืองเราไม่มีกบฏฆาตนา ในอดีตที่ผ่านมาเป็นความพยายามของฝ่ายตรงข้าม ที่จะทำให้เมืองไทยนั้นแตกแยกและสลายกัน แต่คงจะไม่มีทางที่จะสำเร็จได้แม้ปัจจุบันหรือในอนาคต นี่เป็นลักษณะข้อที่สอง

ประการที่ ๓

สำคัญมากลักษณะนิสัยของคนไทยเป็นผู้ที่ใฝ่สันติ ใฝ่สันติภาพ คำว่า สันติและสันติภาพ ใฝ่ความสงบรักความเป็นไทย นั่นคือ ความเป็นอิสระ และก็เป็นกลาง ที่จะไม่ยอมให้ผู้หนึ่งผู้ใดเข้ามารุกรานเราหรือทำให้เราเสียหาย แต่ในขณะที่เดียวกันประเทศของเราก็จะไม่ไปรุกรานผู้ใด นั่นคือลักษณะ ๓ ประการ และ ๓ ประการนี้คือ พื้นฐานที่สำคัญในการกำหนดแนวทางและนโยบายต่าง ๆ ของชาติ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอื่นเรื่องใด ไม่ใช่เฉพาะกิจการต่างประเทศ หรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประเทศเพื่อนบ้าน

วันนี้เรามาพูดถึงเรื่องกิจการต่างประเทศ ที่เป็นเรื่องหนึ่งของความมั่นคง เมื่อพูดถึงเรื่องความมั่นคงอยากจะอัญเชิญพระราชหัตถเลขา ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งได้ทรงมีถึงสมเด็จพระ ๙ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ เมื่อเป็นร้อยปีที่แล้วคือ เมื่อมกราคม ๒๔๓๕ ท่านได้ทรงบันทึกไว้ชัดเจนถึงความมั่นคงของชาติขึ้นอยู่กับหลัก ๓ ประการด้วยกัน อยากจะเรียนให้ทราบเรามากจะขอศึกษาอะไร หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง เช่น ศึกษาเรื่องการเมือง ศึกษาเรื่องความมั่นคง ศึกษาเรื่องเศรษฐกิจสังคม ส่วนมากจะเป็นอย่างนั้น แต่ไม่รู้ว่าของดิของเรานั้นเกิดก่อนช่วงปี ๒๔๓๕ บ้านนี้เมืองนี้อยู่ในพระหัตถ์ของพระบรมราชจักรีวงศ์ หรือพระมหากษัตริย์ไทย ลองไปดู เมื่อมกราคม ๒๔๓๕ ทรงเขียนไว้ชัดเจน

ข้อที่ ๑ จะมีความมั่นคงได้จะต้องมีการพุดจาอย่างมีไมตรีกับประเทศเพื่อนบ้าน

ข้อที่ ๒ ต้องมีกำลัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกำลังทหารที่เพียงพอ

ข้อที่ ๓ ต้องมีการปกครองอย่างเป็นธรรม สมัยนั้นใช้คำว่าปกครองอย่างเป็นธรรม

หากมองผู้มีข้อไหนบ้างที่ล่าหลังหรือล่าสมัย วันนี้สิ่งที่มีความสำคัญสูงสุดในบ้านในเมืองเราก็คือ การปกครองที่เป็นธรรม และการปกครองที่เป็นธรรมคือ การปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบอบประชาธิปไตยของบ้านเมืองเราคือระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข ซึ่งเราจะมาพูดเรื่องนี้ให้ชัดเจนอีกที ตรงนี้คือสิ่งที่สำคัญที่สุด หากไม่มีการปกครองที่ดีอย่าไปแก้อะไรอื่นเลยเพราะการปกครองคือ ตัวนำที่สำคัญที่สุดทำให้เศรษฐกิจเจริญก้าวหน้า และแก้ปัญหาทั้งปวงได้ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเรื่องความยากความจนที่เราแก้กันไม่ได้ วันนี้การปกครองของเราไม่เป็นธรรมหรือถ้าจะพูดกันถึงที่สุดคือ การปกครองที่ไม่ได้เป็นระบอบประชาธิปไตยอันสมบูรณ์ คือการปกครองที่ไม่ใช่ For The People อาจจะเป็น By The People Of The People มาจากประชาชนหรือของประชาชน แต่ไม่ใช่ For The People ถ้า For The People เราจะไม่มีคนยากคนจน ดังนั้นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฯ จึงรับสั่งไว้หลายครั้ง "ว่าความสงบสุขที่แท้จริงหรือความมั่นคงที่แท้จริงนั้นก็คือ ความอยู่ดีกินดีของพี่น้องประชาชน" และนั่นคือสาเหตุหลักอันหนึ่งที่ท่านได้พยายามทำมาตลอดชีวิตของท่าน เพื่อให้สิ่งนี้เป็นจริง ในหลักนี้สามารถนำไปเขียนเป็นนโยบาย หรือเขียนเป็นยุทธศาสตร์ จะไปเขียนเป็นผลประโยชน์ของชาติ เป้าหมายของชาติอะไรก็ได้แล้วแต่ตามที่เราได้ศึกษากันมา ต้องอยู่ในกรอบนี้ทั้งสิ้น

ในเรื่องของนโยบายด้านการต่างประเทศ

ประเทศไทยเรามิตรแท้ หรือศัตรูของประเทศเพื่อนบ้านต้องมาคุยที่สถานการณ์สากล หรือสถานการณ์ส่วนรวมก่อนที่จะพูดถึงไทยกับประเทศเพื่อนบ้านให้ชัดเจนก่อน ที่เป็นช่วงที่สถานการณ์ค่อนข้างจะเปลี่ยนแปลงมาก นั่นคือในตอนสถานการณ์ที่เราเรียกว่า สงครามเย็นเกิดขึ้นหลังจากที่สงครามโลกครั้งที่สองยุติก็เกิดการแข่งขันกันด้านอุดมการณ์ของฝ่ายประชาธิปไตย กับสังคมนิยม ว่าของใครจะดีกว่ากันหรือจะเหมาะสมกับประเทศไทยกว่ากัน สถานการณ์ตอนนั้นคือสถานการณ์ที่เราเรียกว่า Multi Polar Situation คือหลายขั้ว หรืออย่างน้อยที่สุดก็มี ๒ ขั้ว หรือ ๓ ขั้ว คือขั้วเป็นกลาง ขั้วที่เป็นประชาธิปไตย ขั้วที่สองเป็นเรื่องของสังคมนิยม เพราะฉะนั้นประเทศไทยจะอยู่ได้ต้อง อิงกับขั้วหนึ่งขั้วใด และสถานการณ์ในสงครามเย็น จึงเป็นสถานการณ์ต่างประเทศ ที่เราจะต้องผูกพันกับมหาอำนาจฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด เราเลือกที่จะผูกพันกับผู้นำทางด้านระบอบประชาธิปไตย หรือใช้การปกครองระบอบประชาธิปไตย เราจึงอยู่กับสหรัฐ ฯ มาพอสมควร สถานการณ์หลังสงครามเย็นยุติ ซึ่งควรจะเริ่มมาแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๒๐ กว่า ๆ เริ่มจะเปลี่ยนแปลง แล้วสถานการณ์สงครามที่แบ่งเป็นสองขั้ว จึงออกมาเป็นความขัดแย้งระหว่างขั้วของสังคมนิยมด้วยกันเองประมาณปี ๒๕๒๐ นี้เห็นชัดเจน ให้ดูเฉพาะในในภูมิภาคนี้ ยกตัวอย่างความขัดแย้งระหว่างจีนกับโซเวียต เวียดนามกับจีน ปี ๒๕๒๐ - ๒๕๒๑ วันเทียนตุ่ง กริฑาทัพเข้ามารุกรานกัมพูชา และวันนั้นเองที่จีนประกาศว่าจะต้องต่อสู้กับเวียดนาม และเกิดสงคราม เพราะฉะนั้นในช่วงสงครามเย็น และรอยต่อของสงครามเย็นนั้น เราต้องอิงกับประเทศหนึ่งประเทศใด

พอสถานการณ์ตรงนี้หมดก็กลายเป็น Single Polar เป็นสถานการณ์ที่มีขั้วเดียว มีแต่สหรัฐอเมริกาเท่านั้นเอง เราเป็นห่วงว่าเมื่อใดที่มีขั้วเดียวแล้วอันตรายมาก ความเป็นห่วงของเราได้ถูกพิสูจน์ทราบว่าจริง เมื่อสองสามวันมานี้ที่ประธานาธิบดีบุช ออกมาประกาศ Strategy ว่า " โจมตีก่อนแล้วค่อยอธิบายทีหลัง" (Preemption) สหรัฐฯ นั้นเป็นมหาอำนาจแล้ว เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นที่จะต้องไปรอใช้ Strategy Of Deterrent นั่นก็คือ ยุทธศาสตร์ทางทหารในการป้องปราม แล้วก็ยุทธศาสตร์ทางทหาร ถ้าป้องปรามไม่ให้อุกอญโจมตีดี้ก็ใช้ Massive Retaliation คือ การตอบโต้อย่างรุนแรงที่สุดหรือที่เรียก Strategy Of Massive Retaliation บุชบอกอย่างนั้นใช้ไม่ได้แล้ว เพราะฉะนั้นจะต้องโจมตีก่อนเลย คือ Offensive ก่อน หากสงสัยประเทศไทยเป็นประเทศที่เลวร้าย Axle of Evil ต้องโจมตีก่อน แล้วอธิบายกันทีหลัง อันนี้อันตราย นั่นคือ Single Polar Situation เราไม่มีแล้วหลายขั้ว เพราะฉะนั้นความเป็นอิสระของชาติของเรา รู้สึกว่าจะเกิดขึ้นมากกว่าเมื่อสมัยก่อนมาก ตรงนี้คือสิ่งที่อยากจะให้ทราบ

ประเทศไทยเรานั้นเป็นประเทศด่านหน้าของภูมิภาคนี้ ที่เป็นประเทศเสรีประชาธิปไตย ประเทศอื่นๆ อยู่ข้างหลังเรานั้น เราต้องยืนหยัดอยู่ประเทศเดียว วันนั้นมีทฤษฎีโดมิโน หมายความว่าถ้าไฟไหม้หนึ่งลี้ไฟไหม้อื่น ๆ จะลี้หมด เราจะเห็นว่าในอินโดจีนพอมลัม ลาวลี้ เวียดนามลี้ ต่อมาทุกคนชี้มาว่าไทยลี้แน่ และต่อไปก็ไปมาเลเซีย สิงคโปร์ลงไปถึงล่างทั้งหมด แต่ปรากฏว่าเรายืนหยัดอยู่ได้ ซึ่งในที่นี้หลายคนได้ร่วมกันทำงานให้กับแผ่นดิน เอาบ้านเอาเมืองอยู่รอดมาได้ เพราะพระบารมีปกเกล้าปกกระหม่อม นั่นคือหัวใจ นั่นคือแกนหลักที่มีความสำคัญมาก อาจจะเรียนว่า ถ้าเราใช้ยุทธศาสตร์ในยุคที่เราต้องอิงกับฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด และเราต้องต่อสู้กับคอมมิวนิสต์ เราหลีกเลี่ยงไม่ได้หรือเราต้องเอาการต่อสู้นั้น ห่างจากบ้านเมืองเราให้มากที่สุด เท่าที่จะมากได้ เพราะฉะนั้นจึงใช้ระบบที่เราเรียกว่า Forward Defense Strategy ทำการรุกในเขตหน้า และให้ไกลที่สุด

ชีวิตผมตั้งแต่จบการศึกษาออกจากโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าปี ๒๔๘๙ หกเดือนแรกต้องไปรบที่เกาหลี หกเดือนก่อนที่จะยุติสงคราม กลับมารับราชการสนองพระเดชพระคุณต้องไปที่ลาว เราคิดว่าเราจะเอาการรบไปไว้ห่างตัวให้มากที่สุด ต้องไปเวียดนาม และไปอยู่ในกัมพูชาเกือบ ๑๐ ปี ในพื้นที่แคว้นนั้นผมเดินมาหมด นั่นคือ Forward Defence Strategy เอาการรบหรือการปฏิบัติทางทหารออกนอกเขตแดนของเรา ไปอยู่ในดินแดนฝ่ายตรงข้ามให้หมดจึงมีคำว่า Proxy War สงครามตัวแทน จึงมีคำว่า Buffer State เราไปอยู่ในประเทศลาว ไปฝึกทหารแล้ว ให้ต่อสู้กับทหารฝ่ายตรงข้าม เอาไปรบที่นาคัง เอาไปรบทุ่งไหหิน เอาไปรบ รบที่ไหหนักแพ้หมดถอยกรูด ๆ เข้ามา ไปเวียดนามรุ่นแรก รุ่นปู้รุ่นที่หนึ่ง จงอางศึก ผมเป็นนายทหารยุทธการกำลังพลสามพันสามร้อยกว่าคน เขาบอกคงกลับมาไม่ถึงสามร้อยคน รุ่นปู้ แต่เราเอากลับมาสามพันกับยี่สิบกว่าคน เสียชีวิตไปสองร้อยกว่าคน นั่นรุ่นปู้นะครับ เวียดนามเหนือเข้าตีด้วยกำลังทั้งหมดที่มีอยู่ ทหารไทยเรามีเพียงหกกองร้อยทหารราบ เราต้องดูแลหน่วยที่ตั้งซึ่งเขาเรียก "แบร์แคท" เป็นที่ตั้งของกองทัพน้อยที่สอง และยังรักษาฐานปฏิบัติการของสหรัฐ ฯ ที่เป็นฐานปืนใหญ่อีกสิบกว่าฐาน ต้องใช้ชีวิตแบบรัชกาลที่หนึ่งคือ กลางวันวิ่งกันให้ฝุ่นตลบเลยแต่เปล่ากลางคืน วิ่งไปมาเขานึกว่ามีกำลังมากแต่มีเพียง๔ กองร้อยเท่านั้น นั่นคือสิ่งที่ผ่านมาไปรบในเวียดนาม ไปรบในกัมพูชาแพ้อีกหลายครั้ง ถอยกลับเข้ามาในเมืองไทยเกือบจะเอาบ้านเอาเมืองอยู่ไม่รอด เพราะอวิชา คือความไม่รู้จริงในสิ่งที่ไปต่อสู้ นั่นคือความไม่รู้จริงที่สหรัฐ ฯ มอบให้เรา เพราะเราต้องพึ่ง

เขา เรียนแต่เรื่อง Search and Destroy ส่งกำลังทหารออกไปค้นหาต้องทำลาย แทนที่จะทำลายศัตรูกลับเป็นสร้าง ศัตรู เป็นร้อยเป็นพัน ไปปิดล้อมและทำลาย ไปไหนก็ต้องเอาเฮลิคอปเตอร์ไปบรรทุกไป เรียก Air Mobil Operation ไปอยู่ไหนก็ต้องไปตั้ง Fire Support Base ฐานยิงสนับสนุนเรียกได้หมด ปืนใหญ่ยิงที่เป็นพัน ๆ นัด อยากจะเรียนว่า นั่นคือความผิดพลาด นั่นคือความหยิ่งในสมัยนั้น คิดว่าตัวเองเป็นผู้รู้ กลับมาเอาสิ่งนี้มาใช้ใน บ้านในเมืองเรา ปรากฏว่าผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ที่มีอยู่ในบ้านในเมือง ตั้งแต่ไม่มีอะไรเลยครึ่ง เริ่มวันเสียง ปืนแตกปี ๒๕๐๘ ที่เรณูนครบ้านผมเองเติบโตมาเรื่อย ๆ จน ๒๕๑๒ ตั้งกองทัพประชาชนแห่งประเทศไทยแล้ว ก็เริ่มปลดแอกมาเรื่อยจนปี พ.ศ.๒๕๑๓ - ๑๘ ผู้นำของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย คุยกันในปีห้าร้อย ต่อกระซิกว่าอีก ๕ ปีจากวานสู่นคร จากป่าสู่บ้านสู่เมือง นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้น นั่นคือความเลวร้ายที่เกิดขึ้น กว่าเรา จะมาแสวงหาหนทางที่ถูกต้องได้

มาวันนี้สถานการณ์เปลี่ยนแปลงแล้ว ความเป็นอิสระ เรามีการเปลี่ยนแปลงของความคิดมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๐ คงจำได้ปี ๒๕๒๐ ว่าสถานการณ์ที่เราอิงประเทศหนึ่งประเทศใด หรือมีการต่อสู้อย่างรุนแรงกับ คอมมิวนิสต์ เริ่มเปลี่ยนแปลงสถานการณ์คือความขัดแย้งระหว่างเวียดนามกับจีน มกราคม ๒๕๒๑ นายพลวัน เทียนคง กรีกาทัพ ๒๕ กองพลรุกเข้ามาในกัมพูชา ซึ่งตอนนั้น พลพลต ยึดเอาไว้หมดแล้ว เฮงสำริน และสุนเซน ที่ไปเอากำลังของเวียดนามมา เพราะเกิดข้อขัดแย้งกันทางด้านสังคมนิยม จีนกับโซเวียตรัสเซียยิ่ง โจมตีกันหนัก ต่างก็ชี้หน้ากันว่าลัทธิจอมปลอม พลเอกวันเทียนคงใช้ทฤษฎีที่เรียกว่า ดอกบัวบานหมายความว่า ใช้กำลังรถถัง ขนาดใหญ่เลยวิ่งเข้ามาตามเมืองสำคัญ ๆ วิ่งมาที่พระตะบอง ตั้งกำลังอยู่ที่นั่นส่วนหนึ่ง ส่วนที่เหลือวิ่งไปที่เสียม ราฐตั้งอยู่ส่วนหนึ่งเรียกดอกบัวบาน ไปสร้างดอกบัวไว้แต่ละที่ ๆ แล้วค่อยขยายขอบเขตออกไป ทำงาน เชื่อมโยงกันทั้งแผ่นดิน เพราะฉะนั้นเพียง ๑๔ - ๑๕ วัน จะข้ามเขตแดนปอยเปตมาถึงอรัญประเทศ เราจะพึ่งใคร สหรัฐ ฯ ก็พึ่งจะถอนตัวกลับ เพราะสหรัฐ ฯ ถูกบีบคั้น ไม่มีใครเลยผม และนายทหารเพื่อนผมอีกคน และ นายทหารผู้ใหญ่อีกท่านหนึ่งเกษียณไปแล้ว เราเดินทางไปเมืองจีนอย่างลับด้วยภารกิจหลักอยู่ ๓ ข้อ

ข้อที่ ๑ ไปตรวจสอบทางเมืองจีน จีนว่าอย่างไรบ้าง

ข้อที่ ๒ ที่สำคัญก็คือไปพูดกับเขาว่ายุติได้ไหม การสนับสนุนพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ท่าน จะเลือกสนับสนุนคนไม่ก็หมิ่นก็แสนหรือ ท่านจะเลือกสนับสนุนคน ๔๐ - ๕๐ ล้านคน (คนไทย) สมัยนั้น

ข้อที่ ๓ ไปขอซื้อน้ำมัน ตอนนั้นมีปัญหาเรื่องน้ำมันอยู่ ไปเจอท่านเติ้งเสี่ยวผิง ท่านเติ้งเสี่ยวผิงออกมา พบ ปกติจะไม่ให้ใครพบ ท่านเติ้งเสี่ยวผิงออกมาสูบบุหรี่ Dunhill สีแดง มือสั้น ๆ แล้วก็บอกว่า ซวลิต ๆ อย่าไป ห่วงเรื่องหมาเห่าข้างบ้าน อย่าไปห่วงเวียดนามวันนี้กำลังจับหมัด ๑๐ ตัวอยู่ เดี่ยวเงินจัดการเอง เราก็ไม่รู้เขาจะ จัดการอย่างไร เราบอกว่าสถานีวิฑูประชาชนแห่งประเทศไทย ปิดได้ไหม ยุติการสนับสนุนได้ไหม อยู่กับ รัฐบาลไทยเราคิดว่า ท่านเห็นด้วยทุกอย่าง หลังกลับประเทศไทยมาไม่ถึง ๒ อาทิตย์เขาก็สั่งปิดวิฑู ยุติการ สนับสนุนทุกอย่าง แล้วเรื่องน้ำมันก็เรียบร้อย วันที่ ๑ - ๒ กุมภาพันธ์ อีก ๑ ปีผ่านมา ในปี ๒๕๒๒ จีนเข้าตี เวียดนามทางกวานสี เสียหายเป็นแสน ๆ เขาทำตอนนั้น ทำให้เพราะมีข้อผูกพันกับประเทศไทย ไทยไม่ได้ ขอร้องเลยไทยไม่ได้ขอร้อง ท่านจัดการกันเองทุกอย่าง นั่นคือความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นและนั่นคือผลแห่งการ ปฏิบัติการกับประเทศเพื่อนบ้านในวันนั้น และประเด็นดังกล่าวทำให้เวียดนามต้องถอนกำลังออกไป หลังจาก นั้นไม่กี่เดือน เรามาคิดว่าเราจะสนับสนุนรัฐบาลที่ประชาชนให้การสนับสนุน เพราะประชาชนต้อนรับตอนที่

เฮงลำริน หรือฮุนเซน เข้ามาไล่พอลพตออกไป คนเฮเพราะพอลพตใช้สังคมนิยมแบบ Extreme รุนแรงมากฆ่า
หมดไม่มีเหลือ พอลพตได้เจอมาดั้งแต่เมื่อ ๒๐ - ๓๐ ปี แล้ว พาไปไหว้พระยังสงสัยว่าเป็นคอมมิวนิสต์ได้ยังง
นั้นคือการเปลี่ยนแปลงนโยบายที่สำคัญที่เราเริ่มเป็นอิสระ เพราะฉะนั้นเราปฏิเสธที่จะสนับสนุน CGDK
ประกอบด้วย สีหนุ นาย ขอนซาน พอลพต เพื่อจะหันกลับมาสนับสนุนรัฐบาลที่ถูกต้องตามกฎหมาย คือนายฮุน
เซน CGDK เราไปปารีส ดึงท่านขอนแก่นมาจัดตั้งกองกำลังในประเทศ ไปหาท่านเจ้าสีหนุที่อยู่จีนอยู่ที่
เปียงยาง เกาหลีเหนือ เขมูเสด็จ ๆ มาเป็นกองกำลังอีกกอง ส่วนพอลพตนั้นต่อสู้อยู่ตั้งเป็น CGDK ไม่ใช่ตั้งเป็น
กองกำลังเฉย ๆ ตั้งรัฐบาลด้วย แล้วเอารัฐบาลนี้ไปให้ UN รับรองให้ กัมพูชา ในปี ๒๕๓๓ พล.อ.ชาติชาย ชุณห
ะวัณ เป็นนายกรัฐมนตรี ต้องการจัดการให้เสร็จจึงพาเอา ๔ คณะคือ CGDK ๓ และฮุนเซนมาที่บ้านพิษณุโลก
อยู่ข้างบน ๒ คณะ ให้เจรจากันและลงนามกัน ในวันรุ่งขึ้นก็พากันไปที่กรุงโตเกียว เพื่อไปออกปฏิญญาของ
โตเกียว และอีก ๒ เดือนไปปารีส เพื่อไปออกแล้วก็เซ็นสัญญาที่กรุงปารีส นั่นคือสิ่งที่ทำไว้ให้กับประเทศ
กัมพูชา เพราะเราเชื่อว่าสิ่งที่เราทำนั้นถูกต้อง ปฏิเสธการสร้างรัฐอิสระอยู่ข้างหน้า Buffer State หรือ Proxy
War หรืออะไร นั่นคือสิ่งที่ทำมาแล้วของกัมพูชา

ส่วนลาวก็เป็นกรณีที่สับสนที่สุด ปี ๒๕๓๐ ที่บ้านร่มเกล้า ความสับสนของเส้นแบ่งเขตแดนทำให้เรา
ต้อง รบกันไปรบกันมาเสียชีวิตจำนวนมาก ไม่ว่าจะลาว กัมพูชา พม่า เราพี่น้องกันจากข่าวก็มีตัวกลางก็คือ
ท่าน พล.อ.เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ก็เลยทำให้ท่าน พล.อ.ศรีสวัสดิ์ แก้วบุญทัน ซึ่งเป็น ผบ.ทหารสูงสุดลาวในยุค
นั้น จับเครื่องบินมาพร้อมคนสำคัญ ๆ เช่น รมต.ช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศสมัยนั้น ซึ่งปัจจุบันเป็น
รองนายก ฯ ที่ดูแลเกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจของบ้านของเมือง นัดหมายมาเมืองไทยเพื่อมาเจรจากับ ฯพณฯ
นายกรัฐมนตรี พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ เรียบร้อย

สถานการณ์ทางใต้ในอดีตมีกลุ่มต่าง ๆ มากเป็นก๊กเป็นเหล่า มียุทธการร่วม ได้ฟังบรรยายสรุป มีแผนที่
ประกอบ ตอนหนึ่งก็บรรยายลักษณะภูมิประเทศเป็นภูเขาต่าง ๆ พาดเข้ามาในประเทศไทยลักษณะคล้ายงู เราก็
พาชื่อ เห็นแผนที่เห็นงู ถามแล้วหัวมันไปไหน คนมาเลย์คน Brief บอกหัวอยู่ในเมืองไทย ผมเป็นผบ.ทบ.สมัย
นั้น ก็บอกเอาละกลับไปจะจัดการให้ สีเดือนให้หลังเราเอา "จินเป็ง" ออกมาจากป่าจากเขา เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม
๑๙๘๘ หรือ พ.ศ. ๒๕๓๒ เอามาจับมือกันที่หาดใหญ่ ทุกอย่างเรียบร้อยหมด ในฝันของผม ๆ ฝันว่า จินเป็ง เป็น
เหมือนนักสู้ สู้มา ๓๐ - ๔๐ ปี รูปร่างจะต้องเกร็ง ผอมสูง มีหนวดเครา มีแผลเป็นอะไรต่าง ๆ แต่พอเจอจริง ๆ จิน
เป็งของผม อ้วนแล้วก็ขาวจืด ถามบอกอยู่ที่ไหนในช่วงเวลา ๓๐ - ๔๐ ปี เขาบอกว่าอยู่หาดใหญ่ นั่นคือสิ่งที่
จริง หลังจากนั้นมา คร.มหาเธร์ ไม่รักใครเลยนะ ไม่กอดใครเลย นอกจาก ชาลิต ฯ นั่นคือจุดเริ่ม เรากับมาเลย์ ก็
ทำกันเรียบร้อย เหลืออย่างเดียวเรื่องหลักเขตที่ ๖๕ ถึง ๗๒ ไม่เสร็จสักที เมื่อปี ๑๙๘๗ (๒๕๔๐) ขณะนั้นผมเป็น
นายกรัฐมนตรี เราไปมาเลย์ และตกลงกันแล้วว่า No Gain No Lost Concept แล้วก็ให้ ๖๐ วัน แต่วันนี้ ๖๐ เดือน
แล้วยังไม่เสร็จเลย

เวียดนาม ปี ๒๕๓๐ ไม่มีใครไปผมไปก่อนเลย เอนายทหารไป ๘ คน นายพลทั้งหมด มี General พัฒน์
ฯ General สุนทร ฯ อีกหลายคน พอไปถึงตกใจและพวกเขาก็ตกใจ พอลงที่สนามบินเก่า นายพลเวียดนามมา
ต้อนรับ ๒๐๐ กว่าคน พลเอก ด่านแก้ว ตอนนั้นเป็นรัฐมนตรีกลาโหมและเป็น ผบ.สูงสุด มารับเข้าห้องประชุม
ทหารเวียดนามทั้งนั้น ไทยมีอยู่ ๘ คนเท่านั้น ผมไปนั่งหัวโต๊ะกับท่านด่านแก้ว ท่านลุกขึ้นพูดภาษาเวียดนาม ๑

ชั่วโมง ล่ามแปลอีก ๑ ชั่วโมง ต่อว่าประเทศไทยมหาศาล ระหว่างที่แปลเป็นภาษาไทย พรรคพวกผมไม่ถามก็มองว่าผมจะพูดอะไร ซึ่งผลที่สุดผมก็ได้พูดหลังจากที่เขาเสร็จแล้ว ๒ ชั่วโมง ผมพูดเพียง ๕ นาที ผมก็บอกว่าต้องขอขอบคุณสิ่งที่ท่านพูดมานี้ ท่านยังไม่รู้ความจริง ท่านจะรู้ความจริงในวันหน้า ผมบอกว่าเป็นที่รู้กันในประวัติศาสตร์ว่า เมื่อใดในภูมิภาคนี้ถ้าไทยกับเวียดนามขัดแย้งกัน ภูมิภาคนี้หาความสงบสุขไม่ได้ แต่ถ้าเมื่อใดไทยและเวียดนามมีความเข้าใจกัน ภูมิภาคนี้จะมีความเจริญก้าวหน้าและสงบสุข ศัตรูที่ร้ายกาจมีอยู่ตัวหนึ่ง แล้วผมก็หยุดพูด นายพลข้างหลังลุกขึ้นเลย คงอยากให้ผมพูดว่าจักรวรรดินิยมอเมริกัน แต่ไม่ใช่ ผมหยุดซักนิด แล้วผมก็พูดว่าศัตรูตัวนั้นคือความยากจน เท่านั้นครับตอบมือกันหมด เมื่อ ๒ วันนี้นายเดอเมโร ที่เป็นผู้แทนของพิเศษเลขาธิการสหประชาชาติที่ติมอร์ตะวันออก ได้มาเยี่ยมและคุยกันเรื่องนี้เขา บอกรู้แล้วที่ผมบอกกับเวียดนาม ๕ นาที หลังจากที่ผมกลับจากเวียดนามสมัยนั้น เหงียน โกชัคมหาที่พรรค และเหงียน โกชัคก็บอกว่าเขาใช้เวลาในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเวียดนามกับไทย ๑๐ ปี แต่ผมไปพูดเพียง ๕ - ๑๐ นาที ผมกลับสามารถสร้างได้ ฉะนั้นในวันรุ่งขึ้นเขาจะลาออก และทราบที่ผมกำลังจะลงเล่นการเมือง แล้วพอรุ่งขึ้นเขาก็ลาออกจริง นั่นคือสิ่งที่เป็นประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้น จึงอยากจะนำสิ่งนี้มาเล่าให้ท่านทั้งหลายฟัง

ทางด้านพม่าได้รู้จักและเดินทางไปพม่าปลายปี ๒๕๒๕ ไม่มีคณะผู้แทนไหนไปเลยแม้แต่คณะเดียวทั้งโลก ผมบอกผมไม่เกี่ยวข้องการเมือง ผมด้านความมั่นคง ท่านเชื่อไหมครับว่าพม่าต้อนรับอย่างรับ Side - plane Honor guard จัดกองเกียรติยศข้างเครื่องบิน ปูพรมแดง ต้อนรับเป็นพิเศษจริง ๆ นั่นคือการ ไป นั่นคือเป็นจุดเริ่มต้น เพราะฉะนั้นความสัมพันธ์กับประเทศพม่าหรือเมียนมา เป็นความสัมพันธ์ที่มีมานาน และหลังจากนั้นก็มีความเคลื่อนไหวเดินทางไปเริ่มกันใหญ่ มาเลเซียเพื่อนผม ตันลีซาซิม ไม่ยอมไปผมบอกให้ไปทีหลังก็ไป สิงคโปร์เหมือนกัน โกโຈ๊ะตง สมัยนั้นเป็นรองนายก ฯ ผมบอกให้ไปเถอะ ที่นั่นเป็นประเทศที่ดังมาก มีอะไรต่าง ๆ ดีมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นพุทธศาสนิกชน เป็นคนที่ค่อนข้างจะตรงไปตรงมาพอสมควรทีเดียว เว้นอย่างเดียวแม่ชีแต่งตัวสวยไปหน่อย เพราะใส่สีชมพู แพรสีชมพู และนั่นก็คือพม่าของเราที่รู้จักกันดี และได้แนะนำให้มี การเลือกตั้งจนกระทั่ง มาเลือกเอารัฐธรรมนูญของเราไปฉบับหนึ่ง แล้วไปเลือกตั้งสมัย General ซอหม่อง General ซอหม่อง ก็ Failure พลาด ก็เลยเป็นท่านดานฉ่วยขึ้นมา ผมไปพบท่านดานฉ่วยครั้งสุดท้ายประมาณ มีนาคม-เมษายน ๔๔ เพราะว่าตอนรัฐบาลนี้เข้ามานั้นความขัดแย้งไทยกับพม่าเหมือนขณะนี้ แต่ก่อนไม่มี ฆบ. ทหารสูงสุด เราก็ไม่เคยไปเลย นายกรัฐมนตรีเราก็ไม่เคยไปเลย ดังนั้นความสัมพันธ์กับประเทศพม่าจึงไม่ค่อยดี และรุนแรงยิ่งไปยิ่งมา เราเข้าไปตีโกเต็งนาโง่ ที่นั่นที่นี้ คงจำกันได้ แต่ไม่ใช่เรานะครับ ไปพม่าเมื่อปี ๔๔ ผมพูดกับท่านดานฉ่วยกับบอกว่า ถ้าพม่าประพฤติอยู่อย่างนี้ละและไม่เชื่อใจไทยอย่างนี้ ไม่เชื่อให้เราใช้ระบบประสานงานชายแดน เป็นเหมือนไทยกับมาเลย์เกือบ ๓๐ ปีมาแล้ว ไทยกับลาวเพิ่งเริ่ม ๑๑ ปีแล้ว ไทยกับกัมพูชาก็อีกหลายปี ทำไมพม่าไม่ใช่ เขาก็ไม่ยอมใช้ระบบของเราที่เรียกว่า GBC (General Border Committee) คือระดับแม่ทัพนายกองใหญ่ และก็ลงมาเป็น RBC (Regional Border Committee) เป็นระดับแม่ทัพลงไปอีกเป็นตำบล Committee พูดกันง่าย ๆ ก็คือ Province Committee ต่าง ๆ วันที่พม่าบอกยอมให้เจรจาในระดับบน แต่พอมีปัญหาอะไรพม่าบอกว่าระดับบนขาดการเจรจา ผมก็ต่อว่าในเรื่องนี้ และพูดกับท่านดานฉ่วยชัดเจน ว่าไทยนั้นไม่มีแนวทางที่จะทำลายพม่า คนไทยเป็นคนที่เข้าใจ ประกอบกับคุณสมบัติ ๓ ประการที่ได้กล่าวไปแล้วตอนต้น และสิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ ๒๐ ปีที่ผ่านมาคนไทยต่อสู้หันหน้าไปทางทิศตะวันออก และ

ต่อสู้กับปัญหาของโลกเสรี คนไทยไม่ใช่เหมือนกับ อัฟกานิสถานที่ต่อสู้ขณะนี้ เพราะการต่อสู้สมัยนั้นรุนแรงกว่ามาก แต่เรารอดมาได้เพราะเราต่อสู้ครั้งนั้น โดยเอาหลังพิงพม่า ฉะนั้นพม่าต้องเข้าใจว่าเราสำนึกในสิ่งนี้จะเห็นได้ว่าระบบการป้องกันภัยทางอากาศเรามีแต่ทางตะวันออก และทางใต้ แต่ทางตะวันตกไม่มี หรือที่เรียกว่า RTAD Phase ที่สอง ไม่มีเพราะอะไร เสียเงินมากและไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไปมี เพราะเราไว้ใจกัน ท่านกับเราเหมือนกัน เป็นแต่เพียงท่านบอกว่าท่านปกครองโดยทหาร แต่ผมไปแก้ไขให้ท่านว่าอย่างน้อยที่สุดถึงแม้ว่าจะเป็น Phase One ต้น ๆ ของ Democratic Revolution การปฏิวัติประชาธิปไตยก็คือ For The People คือ Highlight แต่ถ้าท่านปฏิวัติประชาธิปไตยแบบสมบูรณ์แล้ว เราเรียกว่า By The People Of The People และ For The People ซึ่งสำคัญที่สุด แต่ถ้าเป็น Second Generation Democratic Revolution คือการปฏิวัติประชาธิปไตยในขั้นที่สอง เรื่องนี้เขาเลิกพูดกันครับ แต่จะหันไปให้ความสนใจต่อผู้คนเช่นว่า ความเป็นอยู่เป็นยังไง สิทธิมนุษยชนเป็นยังไง สิ่งแวดล้อมเป็นยังไง ความยากความจนเป็นยังไง จะมุ่งลงไปแต่ละบุคคลแล้ว เหตุที่ผมเอาเรื่องนี้มาเล่าให้ท่านที่เคารพได้รับทราบ เพื่อให้เห็นภาพว่าวันนี้เรากับพม่าเป็นอย่างไร

ขณะนี้ กองทัพกำหนดแนวทางไว้ ๕ ข้อ ที่เรียกว่าเบญจวิถี เป็น Task ทางทหาร ๕ ข้อ ตั้งแต่ข้อที่ ๑ ถึงข้อที่ ๕ นี้ไม่ว่า ผมอยู่หรือใครจะขึ้นมาแทนก็แล้วแต่ คุณชวนจะกลับมาอีก คุณอะไรจะกลับมาอีก หรือท่านทักษิณจะอยู่ต่อ ใครจะเป็นรัฐมนตรีกลาโหมคนต่อไปก็ตาม คงไม่หนี ๕ ข้อนี้เป็นอันขาด

งานที่ ๑ คืองานที่ออกนอกเขตแดนเข้าไปอยู่ในพื้นที่เพื่อนบ้าน แต่ก่อนเราเรียกว่า Forward Defence Strategy หรือการปฏิบัติการในพื้นที่ระวังป้องกัน ซึ่งทหารเคยจัดตั้งหน่วยหรืออะไรทำนองนี้รองรับ แต่วันนี้ไม่มี เราเรียกงานนี้ว่า Defence Diplomacy หรือการทูตทางการทหาร คือการสร้างความรัก ความผูกพัน ความสมานฉันท์ การพัฒนาร่วมกันระหว่างพื้นที่ของเรากับเขา

งานที่ ๒ ก็เข้ามาในประเทศคือ การจัดระเบียบชายแดน

งานที่ ๓ คือการปรับปรุงความพร้อมรบ

งานที่ ๔ คือการสร้างกองทัพในศตวรรษที่ ๒๑

งานที่ ๕ คืองานอื่น ๆ ที่ไม่ใช่การปฏิบัติการทางทหาร ได้แก่ การช่วยเหลือในโครงการพระราชดำริ เรื่องของ UN เรื่อง Peace สันติภาพ เรื่องปราบปรามยาเสพติด เรื่องของการพัฒนาบ้านเมือง และเรื่องอื่น ๆ ที่ไม่ใช่เรื่องการปฏิบัติการทหาร ทหาร ไม่ใช่การรบ แต่เป็นการช่วยเหลือสังคม เบญจวิถี

งานแรกสุดก็คือ Defence Diplomacy ไม่มีไม่ได้เป็นอันขาด เจตนาผมไม่มีรูปแบบ ที่ทำมาแล้วเห็นชัดเจน ตัวอย่างมีอยู่อย่างได้หมดทุกคนเป็นพยาน ได้หมด ท่านพลตรีดวงใจ พิจิตร (รมต.กระทรวงป้องกันประเทศลาว) บอกกับผมเมื่อคราวพบกันเร็ว ๆ นี้ว่า ท่านชวลิต ๆ ทำไม่ไม่พูดกับเขา (พม่า) เหมือนที่เราทำที่ ผมก็เรียนไปว่าได้พูดไปแล้ว นั่นคือเพื่อนเรายังมีความห่วงใยในบางเรื่องอยู่ที่หงุดหงิด เมื่อรู้ว่ๆนี้คงจะได้ยินข่าวว่า กองทัพมี Reaction ค่อนข้างจะแรง บางคนบอกว่ากองทัพจะปลุกกระแสชาตินิยม มีลีลาที่หนักเกินไป คงจำได้ตอนเราตอบโต้การใส่ร้ายป้ายสีและการจบบ้างสถาบันชั้นสูงของเรา ขอเรียนเพื่อที่ทุกท่านจะได้เข้าใจกัน ปกติที่เราทำนั้นเรียกว่าสร้างกระแสชาตินิยมนั้นถูกต้อง แต่ยังไม่พูดไม่หมด กระแสชาตินิยมไม่ใช่กระแสการหลงชาติ ไม่ใช่กระแสของเชื้อชาตินิยม ไม่ใช่ว่าชูเชื้อชาติหนึ่งแล้วไปกดอีกเชื้อชาติหนึ่ง และกระแสชาตินิยมที่เราพูดนี้ไม่ใช่กระแสชาตินิยมที่เราปฏิเสธสากลนิยม พอพูดถึงชาตินิยมแล้วมักถูกคิดตีความว่าเป็นประเภทปลุก

ระคม สร้างอะไรกันใหญ่ มองไปถึงฮิตเลอร์ของเยอรมัน หรือโตโจของญี่ปุ่น อะไรต่าง ๆ ต้องการสร้างกระแสชาตินิยมเพื่อให้นักไทยนั้นมีความสำนึกในชาติ คำว่าชาติจะประกอบด้วยหลักอยู่ ๕ ประการ

หลักข้อที่ ๑ ก็คือแผ่นดินร่วมกัน

หลักข้อที่ ๒ ก็คือการปกครองร่วมกัน

หลักข้อที่ ๓ ก็คือการเศรษฐกิจในระบบเดียวกัน

หลักข้อที่ ๔ ก็คือภาษาเดียวกัน

หลักข้อที่ ๕ ก็คือ ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมอันเดียวกัน

แต่ชาติไทยมีลักษณะพิเศษ คำว่าชาติไทยนั้นจะต้องรวมเอาศาสนาและพระมหากษัตริย์เข้าไว้ด้วยเสมอ เพราะฉะนั้นหลักของความเป็นชาติไม่ใช่ ๕ หลัก แต่ยังมีหลักของสถาบันศาสนา และหลักของสถาบันพระมหากษัตริย์ และสิ่งที่จะพูดถึงคือ หลักของสถาบันพระมหากษัตริย์ของประเทศไทย ซึ่งสูงสุดกว่าสถาบันพระมหากษัตริย์ทุกแห่งในโลกนี้ เพราะสถาบันพระมหากษัตริย์ไทยนั้นถูกนำหน้าด้วยหลักการอันหนึ่งที่สำคัญอย่างเหลือเกินคือ หลักทศพิธราชธรรม ซึ่งถือเป็นหลักของโลกุตรธรรมที่สูงยิ่ง ดังนั้นพระมหากษัตริย์ไทยจึงมิใช่พระมหากษัตริย์ที่ใครจะมาบังอาจแตะต้อง ถ้าแตะต้องตอบได้ นั่นคือกระแสชาตินิยมที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงที่สุด ปัญหาอยู่ตรงนี้ต่างหาก ปลูกมาแล้วเอากระแสนี้ไปทำอะไร หากปลูกมาแล้วไม่ใช้กระแสนี้ให้ถูกต้อง ก็จะมีคนหยิบฉวยกระแสนี้ไปก่อให้เกิดความเสียหาย ทำให้เกิด National War ประกาศตัวเองเป็นศัตรูรบกันใหญ่เลย ก็จะนำซึ่งความเสื่อมเสียอย่างมหาศาล ในชีวิตนี้ป้องกัน National War ครั้งนี้เป็นครั้งที่สองแล้ว ครั้งแรกคือ การที่มีผู้บังคับบัญชาสั่งให้เอกราชทหารราบ ๑ กรมไปอยู่ที่เสียมราฐ อีกกรมไปอยู่ที่พระตะบอง คือพูดกันง่าย ๆ เข้าไปยึดดินแดนเขมรในยามวิกฤต วันนั้นยกมือขึ้นแล้วบอกว่าเจ้านายผิด ซึ่งท่านก็เชื่อ ถ้าไม่เชื่อบวันนั้นมี National War เกิดขึ้นแล้วในท่ามกลางที่เราเรียก Civil War แล้วบ้านเมืองจะเป็นยังไง เหมือนกันในวันนี้ก็ต้องปกป้องอยู่ดี แต่สำคัญว่าจะเอาพลังตรงนี้ไปทำอะไร บอกแล้วว่าพลังตรงนี้คือ พลังที่สุดที่นำไปสร้างชาติ และคำว่าสร้างชาตินั้นคือสร้างอะไร คือสร้างการปกครองที่ For The People ถ้าวันนี้ไม่สร้าง For The People สิ่งที่เรามุ่งหวังกันอยากที่จะให้คนยากคนจนมีชีวิตที่ดีขึ้นคงไม่ได้ และเมื่อคนยากคนจนมีชีวิตที่ดีขึ้นไม่ได้ก็อย่าไปทำอย่างอื่นเลย มันคือจุดต่างในชีวิตของพวกเราที่รับราชการสนองพระเดชพระคุณจนวันนี้ ถ้าทำเรื่องนี้ไม่สำเร็จก็เหมือนกับพวกเราหลายคนก็คืออนตาไม่หลับ และนี่ก็คือสิ่งที่ทำให้ต้องยืนอยู่ตรงนี้แล้วพยายามทำงานกันต่อไปอาจจะเดือนสองเดือน ปีสองปีก็เป็นไปได้ และก็หวังว่าภาระหน้าที่ตรงนี้สานต่อโดยพวกเรา เพราะพวกเรานั้นคือกลุ่มคนที่เข้าใจปัญหาของชาติ และพร้อมที่จะทำงานให้ประเทศชาติ เพราะฉะนั้นขอพูดเป็นประโยชน์สุดท้าย ดีใจที่ได้มาอยู่กับพวกเราในวันนี้ ขอขอบคุณครับ